

Religionen und Kulturen der Antike
Band 6

Studienausgabe

FRANZ JOSEPH DÖLGER

ICHTHYS

5. BAND V/2

DIE FISCH-DENKMÄLER
IN DER FRÜHCHRISTLICHEN PLASTIK
MALEREI UND KLEINKUNST

TEXTBAND

Peter W. Metzler Verlag

Merenneidot

Patricia Abbott

Merenneidot

ja muita tarinoita rikoksesta

Kustantamo Helmivyö
Turku 2024

Patricia Abbott: *Merenneidot*
Suom. Juri Nummelin ja Lotta Sonninen
Täydennetty laitos teoksesta
Merenneidot ja muita novelleja rikoksesta (Verikoirakirjat 2014)

ISBN 978-952-7469-44-6

Painopaikka: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa.

© 2024 Kustantamo Helmivyö

Lukijalle

Patricia Abbott on ahkera novellisti ja bloggaja, joka edustaa uuden amerikkalaisen rikoskirjallisuuden kärkeä. Abbottin tarinat ovat klassisen novellistiikan perillisiä, ja usein ne koskettelevat epätoivoisten ihmisten tekemiä epätoivoisia, absurdejakin rikoksia. Toistuvasti Abbottin terävä huomio kiinnittyy miesten ja naisten väliseen epätasa-arvoon ja sen synnyttämiin rikoksiin.

Abbott on julkaissut erilaisissa nettilehdissä ja blogeissa sekä antologioissa reilusti yli sata novellia. Hänen esikoisromaaninsa, kleptomanein äidin ja tyttären dysfunktionaalista suhdetta käsittelevät *Concrete Angel* ilmestyi vuonna 2015, ja sen jälkeen hän on julkaissut muun muassa toisiinsa linkittyvien novellien kokoelman *Home Invasion* vuonna 2019.

Patricia Abbott on arvostetun rikoskirjailijan Megan Abbottin äiti.

Merenneidot-kirjaan on koottu yksitoista Abbottin novellia. Osa suomennoksista on alun perin julkaistu pienipainoksissa Isku- ja Ässä-lehdissä. Vuonna 2014 ilmestyi samanniminen, mutta suppeampi teos, ja nyt julkaistavaan teokseen on otettu mukaan viisi muuta Abbottin novellia.

Juri Nummelin

Miten paita pestään

Ajattelen väkisinkin aviomieheni uutta vaimoa. Nainen heittää hänen paitansa taatusti kuivauslinkoon, koska en ole kertaakaan nähnyt niitä roikkumassa narulla. En kertaakaan. Itse asiassa pyykkinaru on kiedottu metallitankoon takapihalla – ihan kuin sitä ei olisi käytetty vuosiin. Haluaisin kertoa naiselle, että narulla kuivatut lakanat tuntuvat todella mukavilta. Hän yllättyisi huomattessaan, miten erilaiselta

raittiissa ulkoilmassa olleet lakanat tuntuvat. Ehkä Helene ei ole asunut missään, missä pysyy kuivaamaan pyykkiä ulkona kirkkaassa auringonpaisteessa ja raittiissa ulkoilmassa. Veikkaan, että hän on kasvanut kaupungissa, missä ulkona kuivatut pyykit on pitänyt pestä uudestaan. Tai sitten ne tuntuivat sellaiselta, ettei niitä halua iholleen.

Myöhemmin iltapäivällä Helen odottelee usein koulubussia, joka tuo minun lapseni kotiin. Helenin pitkä, kuohkea ja punertavan vaalea tukka liehuu nätisti tuulella. Hän varjostaa harmaita silmiään kämmenellään, kun aurinko alkaa paistaa silmänkorkeudelta. Pidin itse tukkani lyhyenä muutaman epäonnisen jutun jälkeen. Lyhyestä tukasta ei saisi otetta millään.

Niin ja pyyhkeet, pyyhkeille pitää olla kuivaaja, jossa on sellainen pieni paperiliina jotta niistä tulee pehmeitä. Ne ripustetaan narulle ja tuuli puhalttaa niistä kaiken pehmyyden pois. Voi kestää aika pitkään ennen kuin oppii, mikä rutiini toimii parhaiten millekin pyykille. Sitä oppii erehtyessään, mutta Joe ei ole ikinä ollut niitä kärsivällisimpiä tyyppejä. Kun hänen

kanssaan oli tekemisissä, hommien piti sujua tiptop ja täydellisesti.

Helene käyttää suoria housuja – sellaisia pukutyyppejä, joissa on laskokset. Joe ei koskaan halunnut, että minä käyttäisin pöksyjä, niin kuin hän niltä kutsui. Sanoi että jos naisella on niin hyvät sääret kuin minulla, hänen velvollisuutensa puolisolleen on esitellä niitä. Se ei haitannut minua. Tai kyllä se oikeastaan haittasi, mutta kun pyyntöä tai oikeas taan käskyä saattelee tuollainen kehu, niin mitä siinä voi tehdä?

Joella oli jopa tietty hameenpituus, jota hän suosi. Jos oli Iian pitkä, Joe sanoi että näytin joltain amishi-muijalta. Jos oli Iian lyhyt, niin näytin – no, tietäähän sen miltä. Koska meillä ei ollut kokovartalopeiliä talossa, ajattelin että hän tietää parhaiten.

Milloinkohan Joe alkoi tykätä housuista, joissa on laskokset? Ehkä Helenen sääret eivät vedä miesten katseita puoleensa. Ihan riippumatta siitä mitä Joe itse sanoo, on ihan hyvä ettei niin käy. Se on yksi hankalista asioista Joessa – hän syyttää ihmisiä siitä, mitä on tapahtunut, vaik-

ka he olisivat vain yrittäneet vain seurata hänen ohjeitaan.

Ehkä Joen nykyinen vaimo – Helene – lähettää hänen paitansa pesulaan. Ehkä se yksi paikka Marine Cityn Elm Streetillä hoitaa heidän pyykkinsä nykyään. Kiinalaiset tunnetaan hyvinä paitojen pesijöinä. Jos näin on, Joen on täytynyt muuttaa mielensä parin viime vuoden aikana, koska hän ei voinut sietää kaupallisia pesuloita minun aikanani. Sanoi että kemikaalit, joita pesussa käytettiin, olivat myrkyllisiä – aivan kuin ne aromiaineet, joita lisätään ruokaan. Joe sanoi että kone, jossa paidat pestään, on täynnä toisten ihmisten pöpöjä.

Joe oli oikeastaan todella tarkka melkein kaikista asioista. Kuten vaikkapa kengistään. Niiden täytyi aina osoittaa kaapissa pohjoiseen. Jos ne osoittivat itään tai etelään, niin sain viettää aikaa kaapissa niiden kanssa. Jos niihin ei muistanut laittaa puisia venyttimiä, niin...

Joe teki duunia – no, hän on edelleenkin samassa duunnissa, jos nyt oikein muistan – Fordkauppiaalle, jonka putiikki oli Warrenissa. Myynti oli laskenut lähes nollaan avioliittomme viimeisenä vuotena. Sain Joelle, että voi-

Franz Joseph Dölger, Religions-, Kultur- und Kirchenhistoriker (Spätantike), geb. 18.10.1879 Sulzbach a.M., gest. 17.10.1940 Schweinfurt; 1902 Priesterweihe. 1911 Prof. in Münster. 1926 in Breslau, 1929 in Bonn. Zunächst dogmengeschichtlich interessiert, wandte er sich nach Schwierigkeiten mit der kirchlichen Obrigkeit und nach einem Aufenthalt in Rom dem Studium der frühchristlichen Institutionen, Liturgie und Lebensgewohnheiten zu.

Mit seinem umfangreichen Werk begründete er die Forschungsrichtung „Antike und Christentum“.

Das Dölger-Institut wurde 1955 von Theodor Klauser gegründet, um die von F. J. Dölger initiierte Forschungsrichtung „Antike und Christentum“ fortzusetzen und die Herausgabe des „Reallexikon für Antike und Christentum“ (RAC), des „Jahrbuch für Antike und Christentum“ (JAC) sowie der Monographienreihe „Theophaneia“ institutionell zu sichern. Zunächst von einem Förderverein getragen, wurden die Forschungsvorhaben des Instituts als Langzeitprojekte 1976 von der Nordrhein-Westfälischen Akademie der Wissenschaften in Düsseldorf übernommen und dieses der Universität Bonn angegliedert.

Prof. Dr. Ernst Dassmann

Franz Joseph Dölger-Institut zur Erforschung der Spätantike
Universität Bonn

Inhaltliche Zusammenfassung aus dem
LEXIKON FÜR THEOLOGIE UND KIRCHE
DRITTER BAND
1995
HERDER VERLAG
FREIBURG BASEL ROM WIEN

Das Werk ICHTHYS als Studienausgabe wendet sich an alle theologisch, historisch, archäologisch und religionswissenschaftlich Interessierten. Die Reihe „Religionen und Kulturen der Antike“ ermöglicht endlich nach langer Zeit wieder einen Zugang zu einem Standardwerk.

